

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

Κυριακή τῶν Βαΐων σήμερα! Καί ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σέ χαρά καί σέ εὐφροσύνη: «Χαίρε καί εὐφραίνου· τέρπου καί ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ!»! Γιατί; Διότι ἔρχεται στά Ἱεροσόλυμα ὁ Χριστός, ὁ Βασιλιάς τοῦ Νέου Ἰσραήλ, ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά ὀλοκληρώσει τό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Χθές Τόν εἶδαμε νά ἀνασταίνει τόν Λάζαρο. Μπροστά στά μάτια ἑνός ὀλόκληρου χωριοῦ, ἀνέστησε ἕνα νεκρό, ὁ ὁποῖος ἦταν ἤδη τέσσερες ἡμέρες μέσα στόν τάφο! Καί ἔτσι ἔδωσε μιά ἀκόμη ἀδιαμφισβήτητη μαρτυρία τῆς θεϊκῆς Του ὑπαρξῆς, πού νικάει καί τόν θάνατο!

Δικαιολογημένα, λοιπόν, ὁ ὄχλος Τόν ὑποδέχεται στά Ἱεροσόλυμα μέ κραυγές καί ἐπευφημίες: «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»! «Ὡσαννά» σημαίνει «σώσε μας!». «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», σημαίνει «δόξα σέ Σένα, πού ἔρχεσαι στό ὄνομα τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ καί Κυρίου μας»!

Μέ ἄλλα λόγια ὁ ὄχλος ὁμολογοῦσε: «Ναί, ξέρουμε πλέον ὅτι Κάποιος Ἄλλος Σέ ἔστειλε! Σέ ἔστειλε ὁ Ἕνας Ἀληθινός Θεός! Ὁ Κύριος τῆς δόξης! Καί στό ὄνομα Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Σύ ἔρχεσαι τώρα νά μᾶς σώσεις! Ἐρχεσαι νά μᾶς ἐλευθερώσεις! Τό εἶδαμε μέ τά μάτια μας, ὅταν χθές ἀνάστησες τόν τετραήμερο Λάζαρο. Σύ μπορείς νά μᾶς ἐλευθερώσεις ἀκόμα καί ἀπό τόν μεγαλύτερο ἐχθρό μας, τόν θάνατο! Καί γι' αὐτό σέ ὑποδεχόμαστε μέ δοξολογίες· μέ χαρά καί ἀγαλλίαση!»: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»!

* * *

Ἀπό τότε, αὐτή ἡ φράση ἔγινε ἡ πιό μεγάλη δοξολογία τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ πιό λαμπρός ὕμνος, πού δοξάζει τόν Χριστό. Καί γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία

μᾶς καλεῖ νά τόν ψάλλουμε κάθε πρωί, ὅταν ἀρχίζουμε τήν ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου: «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»!

Δηλαδή: «Ὁ Χριστός, πού εἶναι Θεός μας καί Κύριός μας, ἦλθε καί φανερώθηκε σέ μᾶς». Ἦλθε καί ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς. Δέν εἶναι πιά μιά ἄπιαστη ἀόρατη δύναμη! Τόν εἶδαν ἄνθρωπινα μάτια καί τόν ψηλάφησαν ἄνθρωπινα χέρια! Ἀλλά ἐπειδὴ οἱ σύγχρονοί Του δέν Τόν ἀναγνώρισαν, τόν πέρασαν γιά βλάσφημο θεομαπίατη πού διαταράσσει τήν βολική ἡσυχία τοῦ κατεστημένου. Καί Τόν ὀδήγησαν στό δικαστήριο, Τόν κατεδίκασαν σέ θάνατο καί Τόν σταύρωσαν! Ἐκεῖνος ὅμως, δείχνοντας γιά μιά ἀκόμη φορά ὅτι εἶναι ὁ Ἀληθινός Θεός καί Κύριος, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν! Καί μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θά εἶναι μαζί μας «ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας»! Δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει ποτέ! Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι Τοῦ ἀρέσει νά «χώνεται» στήν ζωή μας, χωρίς ἐμεῖς νά Τόν θέλουμε!

Βασική προϋπόθεση γιά νά μπῆ στήν ζωή μας εἶναι: πρώτοι ἐμεῖς νά Τόν θέλουμε! Ἐμεῖς νά Τόν καλέσουμε! Ἐμεῖς νά Τόν περιμένουμε σάν Σωτήρα καί Ἐλευθερωτή μας! Ἐμεῖς νά εἴμαστε ἔτοιμοι κάθε στιγμή νά Τόν ὑποδεχθοῦμε μέ τήν δοξολογία: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!»

Ἀλλά γιά νά ζοῦμε πάντοτε μέ αὐτήν τήν ζωοποιό λαχτάρα, γιά νά Τόν περιμένουμε πάντοτε ἔτοιμοι νά φωνάξουμε «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!», χρειάζεται κάτι πού - ἔστω κι ἂν κάποτε τό ζήσαμε - τώρα δυστυχῶς τό ἔχουμε τελειῶς ξεχάσει! Χρειάζεται - ὅπως λέει τό δεύτερο ἀπολυτίκιο τῆς σημερινῆς γιορτῆς - νά ἔχουμε μπεῖ κι ἐμεῖς στόν τάφο μαζί Του!

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος

Τό Πάνθεον τῆς Ρώμης ἦταν ἓνα μεγαλοπρεπές κυκλικό κτίριο, πού κτίσθηκε τό 27 π.Χ. Σκοπός τοῦ Πανθέου ἦταν, οἱ λαοί τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, νά λατρεύουν ὅλους τούς «θεούς» μαζί! Καί μέσα σ' αὐτό, συγκέντρωσαν οἱ Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες, ὅλα τά ἀγάλματα ὄλων τῶν θεῶν, πού λάτρευαν οἱ λαοί τῆς Ρωμαϊκῆς οἰκουμένης.

* * *

Καί ὅταν ἔγινε γνωστό, ὅτι ὑπῆρχε καί μιὰ ἄλλη, νέα θρησκεία, πρόσφεραν βᾶθρο καί στούς Χριστιανούς. Γιά νά τοποθετήσουν ἐκεῖ καί τό ἄγαλμα τοῦ Χριστοῦ! Ἀλλά οἱ Χριστιανοί δέν δέχθηκαν. Ἀπάντησαν:

«Ποτέ! Ἐμεῖς δέν μπορούμε νά βάλουμε τόν Χριστό δίπλα στούς ψεύτικους Θεούς. Ἔνας εἶναι ὁ Θεός! Ὁ Ἰησοῦς Χριστός!» Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς στάσεως ἦταν οἱ λυσσώδεις διωγμοί τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας εἰς βᾶρος τῶν χριστιανῶν· πού ἔγιναν ἀφορμή ἐκατομμύρια χριστιανοί νά γίνουν μάρτυρες τῆς πίστεώς μας.

Οἱ αἰῶνες πέρασαν. Στίς ἀρχές τοῦ ἔβδομου αἰῶνα μ.Χ., ἓνας βρεττανός περιηγητής ἐπισκέφθηκε τό Πάνθεον. Καί γράφει:

«Ὅλα τά μαρμάρια βᾶθρα ἦταν ἄδεια. Ἐκτός ἀπό ἓνα. Καί ἐπάνω σ' αὐτό στεκόταν τό ἄγαλμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό Πάνθεο εἶχε γίνει χριστιανική Ἐκκλησία!

* * *

Τώρα πλέον, δέν ἔχουμε τέτοιους διωγμούς τῶν χριστιανῶν, τουλάχιστον στήν Ἑλλάδα! Ὅμως, ὁ ἀγώνας διεξάγεται πιά στήν καρδιά τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Παλεύομε ἀνάμεσα στά εἰδῶλα-πάθη μας καί στόν Χριστό. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν οἱ ἅγιοι, γιά νά παίρνομε θάρρος καί δύναμη ἀπό τό παράδειγμά τους. Μιά τέτοια λαμπρή περίπτωση σωστής τοποθέτησης ἀπέναντι τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Κυράννα. Κυρίως γιατί ἐκπροσωπεῖ τόν «ἅγιο τῆς διπλανῆς πόρτας»!

Γεννημένη στή Θεσσαλονίκη, ἦταν μιὰ ἀπλή νεαρή καί ὁμορφη κοπέλλα μέ εὐσέ-

βεια καί σεμνή ζωή. Εἶχε, ὅμως, τήν ἀτυχία νά τήν ἐρωτευθῆ ἓνας Τοῦρκος. Καί ἐπειδή ἡ νέα δέν ἐνέδωσε στήν πρότασή του νά τόν παντρευθῆ, τήν ἀπήγαγε καί τήν πῆγε στόν δικαστή. Ἐκεῖ μέ ἄλλους μουσουλμάνους ψευδομαρτύρησαν ὅτι ἡ κοπέλλα ὑποσχέθηκε πῶς θά ἀλλάξει πίστη καί θά τόν παντρευθῆ. Ἡ Κυράννα τούς εἶπε:

«Ἐγώ εἶμαι χριστιανή. Καί εἶμαι ἔτοιμη νά χύσω τό αἷμα μου γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μου. Σ' Αὐτόν ἀφιερώνω τήν ζωή μου. Ἄλλη κουβέντα μήν περιμένετε νά σᾶς πῶ.

Ἔσκυψε τό κεφάλι τῆς καί σιώπησε! Ἀμέσως τήν φυλάκισαν. Γιά νά τῆς ἀλλάξουν τήν γνώμη, κάθε ἡμέρα πῆγαινε στή φυλακή καί τήν βασάνιζε ὁ τοῦρκος πού τήν ἤθελε. Καί κάθε νύκτα τήν ἔδερνε ἀλύπητα ὁ δεσμοφύλακας. Ἐπί ἐπτὰ ἡμέρες. Τήν τελευταία νύκτα, μετὰ ἀπό ἄγριο ξυλοδαρμό, ξαφνικά ἔλλαμψε φῶς στήν φυλακή καί φώτισε σάν ἥλιος τό σῶμα τῆς ἁγίας. Τήν ἴδια στιγμή τελείωσε καί ἡ ζωή τῆς. Ἀπερίγραπτη εὐωδία ἀπλώθηκε στήν φυλακή. Ἦταν 28 Φεβρουαρίου 1751.

* * *

Τί νά γίνει; Ἄν θέλουμε νά δοῦμε «Θεοῦ πρόσωπο», πρέπει νά κοπιᾶσουμε:

- Στήν προσευχή καί στή μελέτη τοῦ Εὐαγγελίου.
- Στήν νηστεία.
- Στήν ἀποκάλυψη-ἐξομολόγηση τῶν ἀμαρτιῶν μας στόν πνευματικό.

Ἡ ἀγάπη γιά τόν Σωτήρα μας Χριστό δέν ἀποκτᾶται μέ ἄλλο τρόπο. Καί χωρίς τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποτέ δέν θά μπορέσουμε νά πετάξουμε ἔξω ἀπό τό «ναό» τῆς καρδιάς μας τά ἀγάλματα τῶν εἰδῶλων-παθῶν μας!

Ἄν αὐτό τό καταφέρουμε (ἔστω καί σέ κάποιο βαθμό), θά γεμίσει ἡ καρδιά μας ἀπό τήν χαρά καί τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, πού τόσο πολύ λείπουν ἀπό τόν σύγχρονο κόσμο. Τώρα, πού βαδίζουμε πρός τό Πάσχα, ἄς ἐντείνουμε τήν προσπάθειά μας γιά πῶ πνευματική ζωή, ἀκολουθώντας τό ὑπέροχο ἅγιο φρόνημα τῆς μάρτυρος Κυράννας.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΚΑΙ Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΣΟΦΙΑ

Κυκλοφόρησε πρόσφατα ένα βιβλίο κάποιου Σίμωνος Κρίτσλεϋ, καθηγητή της φιλοσοφίας σε πανεπιστήμια της Αμερικής, με τον τίτλο: «**Τό βιβλίό τών νεκρών φιλοσόφων**». Περιγράφει πώς «φιλοσόφησαν» τον θάνατο και πώς πέθαναν 190 (!) μεγάλοι (κατά την κρίση του συγγραφέα) φιλόσοφοι. Και καταλήγει στο συμπέρασμα:

«Ο αληθινός φιλόσοφος δεν πάει να ξεφύγει από τον θάνατο:

- Ούτε ρίχνοντάς το στίς διασκεδάσεις,
- Ούτε πιστεύοντας σε δήθεν μεταθανάτια ζωή και σωτηρία.

Ο αληθινός φιλόσοφος αντιμετωπίζει τον θάνατο **α) ψύχραιμα, β) κατάματα και γ) άφ' ύψηλου!**

Ωραία λόγια! Σίγουρα ... έξω από τον χορό μπορεί κανείς, πολλά τραγούδια να λέει!

* * *

Όμως την Μεγάλη Έβδομάδα προσκυνούμε τα Πάθη και τον Θάνατο Κάποιου, πού ποτέ Του δεν τό «επαιξε» φιλόσοφος. Είναι ο Ίδιος ή Πηγή της Αληθινής Σοφίας. Είναι ή ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ αυτοπροσώπως! Είναι τέλειος και Πάνσοφος Θεός· αλλά και ο τέλειος και ο πιο φιλοσοφημένος Άνθρωπος.

Ο Χριστός, ως τέλειος Θεός, είναι ο μόνος, πού μπορεί

- και να βλέπει τον θάνατο ... άφ' ύψηλου·
- και να χαρίζει την μετά θάνατον ζωή.

Όμως βλέπουμε ότι ο Χριστός κατέβηκε στην γη, όχι για ... τουρισμό· αλλά για να μπει στον χορό ... του θανάτου! «*Ωφειλε κατά πάντα τοίς αδελφοίς όμοιωθηναι, ίνα ελεήμων γένηται...*», λέει ο απόστολος Παύλος (Έβρ. 2, 17). Μας σπλαχνίστηκε! Μας θεώρησε αδέρφια του! Δεν είδε εμάς, τά βάσανά μας και τό θάνατό μας ... **άφ' ύψηλου!**

Γιά να μάς ελευθερώσει από τον θάνατο, κατέβηκε ο Ίδιος στην γη. Έγινε άν-

θρωπος. Και μπήκε ο Ίδιος στα βάσανά μας και στην τελική άγωνία του θανάτου. Και είδε τον θάνατο **κατάματα μέν ... αλλά όχι ψύχραιμα!**

Η άγωνία Του στην προσευχή Του στην Γεθσημανή ήταν τόσο μεγάλη, πού ... ίδρωσε αίμα!!! Ποτέ και κανένας άνθρωπος δεν ένιωσε μπροστά στον θάνατο τόσο υπερβολικό άγχος, ώστε να ιδρώσει αίμα!

Από άγάπη για μάς, ο Χριστός δέχθηκε ελεύθερα, να δοκιμάσει τον πιο φριχτό έσωτερικό πόλεμο: τον πόλεμο να ... άρνηθή τό θέλημα του Πατέρα Του! Τόν πόλεμο να Τόν παρακούσει· έστω και ... την τελευταία Του στιγμή να τά παρατήσει! Και μάς έδειξε, ότι ή μάχη αυτή κερδίζεται ΜΟΝΟ μέ ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

- Προσευχή **έξομολόγησης**: «*Πατέρα μου, δεν μπορώ! Είναι πολύ πικρό τό ποτήρι, πού πρέπει να πιώ! Δεν καταπίνεται! Δεν πάει κάτω!*»
- Προσευχή **ίκεσίας**: «*Πατέρα μου, ει δυνατόν, κάνε να μή πιώ αυτό τό ποτήρι!*» Άλλά και
- Προσευχή **ύπακοής**: «*Πατέρα μου, τελικά να γίνει, όχι όπως θέλω εγώ, αλλά όπως θέλεις Έσύ!*»

Έτσι, πάλι από άγάπη για μάς, υπέταξε ελεύθερα τό ανθρώπινο θέλημά Του στό θέλημα του Πατέρα Του. **Και νίκησε τον θάνατο**, αφού ήπε τό πικρό ποτήρι του ... μέχρι την τελευταία σταγόνα!

* * *

Ο Χριστός μέ την προσευχή Του στην Γεθσημανή, μάς έδειξε ότι ο θάνατος

- Δεν νικείται μέ ψευτο-φιλοσοφίες και μέ ψευτο-παλληκαριές·
- Νικείται μέ την ελεύθερη ύπακοή στό Πάνσοφο Θελημα του Θεού·
- Νικείται μέ την γνήσια πίστη στον Χριστό, πού είναι ταυτόχρονα και ή όντως αληθινή Σοφία και ή όντως αληθινή Ζωή.

Άρχιμ. Β.Λ

ΣΥ, ΤΙ ΘΑ ΔΙΑΛΕΓΕΣ;

Κάποτε ο Πιλάτος, ο τότε εκπρόσωπος του αυτοκράτορα της Ρώμης στην Παλαιστίνη, έσυρε τά βήματα του στο πραιτώριο· στο δικαστήριο.

Στά δεξιά του στεκόταν ο Χριστός· ο Δίκαιος· ο Λυτρωτής· ο Σωτήρας του κόσμου, πού γεννήθηκε για ένα και μόνο σκοπό: για να πεθάνει! Για να δώσει την ζωή του για την σωτηρία των ανθρώπων.

Στά αριστερά του στεκόταν ο Βαραββας· ένας επαναστάτης, πού πρωτοστάτησε σε εξέγερση εναντίον των κατακτητών Ρωμαίων και έξε αιτίες του έγιναν φόντοι.

Ο Πιλάτος τότε, ζήτησε από τον λαό, να διαλέξει ανάμεσα στους δύο τόν ένα. Τούς είπε:

- Ποιόν θέλετε να σας απολύσω; τόν Βαραββὰ; ή τόν 'Ιησούν, τόν λεγόμενον Χριστόν;

* * *

Τό αποτέλεσμα τό γνωρίζεις.

Νά, όμως, τό βάρβαρο ερώτημα:

- 'Αν, εκείνο τό πρωί τής Μ. Παρασκευής βρισκόσουν ανάμεσα στον όχλο σύ, τί θά απαντούσες;

Τό ερώτημα είναι όσο ποτέ άλλοτε και επίκαιρο και διαχρονικό. Μή βιαστείς λοιπόν να απαντήσεις.

Συνέχεια από τη σελ. 1 -----

Νά έχουμε ταφεί μαζί Του! Όχι στον φυσικό τάφο, αλλά σε κάποιον άλλον τάφο! Σε ένα τάφο, πού δέν είναι άλλος από την Άγία Κολυμβήθρα, πού κάποτε μάς βούτηξαν μωρά!

«*Συναταφέντες σοι διά του βαπτίσματος, Χριστέ ο Θεός ήμών, τής αθανάτου ζωής ήξιώθημεν τη Αναστάσει Σου, και ανυμνούντες κράζομεν ώσαννά εν τοις ύψίστοις, εύλογημένος ο έρχόμενος εν όνόματι Κυρίου»!*

Λέει δηλαδή ο ύμνωδός: Κάποτε βαπτισθήκαμε, όχι για να κρατήσουμε φωτογραφίες και βίντεο από ένα χαριτωμένο μωρό, αλλά βαπτισθήκαμε, για να θάψουμε μέσα στην κολυμβήθρα μία ψευτοζωή χωρίς τόν Χριστό. Νά θάψουμε μία καρικατούρα ζωής, πού δέν διαφέρει και πολύ από τών ζώνων, και για να αναστηθούμε σε Ζωή μαζί με τόν Χριστό· μαζί με Αυτόν πού είναι ή μόνη πηγή τής Άληθινής Ζωής· μάς Ζωής πού ποτέ δέν

* * *
Τό δικαστήριο του Πιλάτου είναι ή συνείδησή σου: κάθε ήμέρα· κάθε ώρα· κάθε λεπτό τής ώρας! Ό Χριστός στο πραιτώριο· στο δικαστήριο! Και δικάζεται. Από ποιόν; Από σένα. Και από έμένα!

Πώς;

• "Όταν στην καθημερινή σου ζωή σύ επιλέγεις τό καλό· τήν καθαρότητα· τήν θυσία· τήν καλωσύνη· τήν αγάπη, και γενικά τήν άρετή και τό θέλημα του Θεού, φωνάζεις από τά βάθη τής καρδιάς σου στον Πιλάτο: Απόλυσε τόν 'Ιησού!

• "Όταν όμως, στην καθημερινή σου ζωή επιλέγεις τό κακό· τήν αδικία· τήν άκαθαρσία· τήν παλιανθρωπία· τήν άμαρτία, τότε λές ξεκάθαρα στον Πιλάτο: Θέλω να απολύσεις τόν Βαραββὰ!

* * *

Και μή τό ξεχνάς:

• "Όταν στις έπιλογές σου προτιμάς τήν άμαρτία από τήν άρετή, τό κακό από τό καλό, τό θέλημα τό δικό σου από τό θέλημα του Θεού, τόν Χριστό τόν σταυρώνεις! Άνήκεις τότε και σύ στον όχλο, ο όποιός φώναζε: Άρον! Άρον! σταύρωσον αυτόν!

Fulton Sheen, Καθηγητής Ψυχολογίας
Μετ. Αρχιμ. Α.Μ.

έχει τέλος! Μόνον έτσι μπορούμε να είμαστε αληθινά ζωντανοί για πάντα, και μόνον έτσι μπορούμε σήμερα - και κάθε στιγμή - να Τόν καλούμε και να Τόν καλωσορίζουμε στην ζωή μας λέγοντας: «*Εύλογημένος ο έρχόμενος εν όνόματι Κυρίου»!*

† ο Ν.Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσίδης *

Τηλ. 26820 51161 * Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2010 * Αρ. Φύλλου 320 * Έτος Λ'

Διανέμεται δωρεάν * Εισφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 23970 23313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

